

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Plettz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21 szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre ———— 24 kor
Félévre ———— 12 „
Negyedévre ———— 3 „
Egy hónapra ———— 1 „
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknál.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1901.

XXX. évfolyam. 90. szám.

Péntek, április 19.

Az összeférhetetlenség.

Nagybecskerek, 1901. április 19.

Immár tudjuk, ki összeférhetetlen, ki nek az állami, magán, vagy üzleti állása nem fér össze a képviselőséggel. A parlamenti bizottság meglehetősen hosszú, éles ellentétektől cikázó vitában mindezt tüzetesen körülírta, megállapította s ezzel eljutott ahhoz a kétségtelenül fontosabb feladathoz, hogy melyik fórum döntsön a felett, vajjon fennforog-e az összeférhetetlenség esete. Mert ha egyszer kimondatik, hogy összeférhetetlenség forog fenn, akkor a következmények az összeférhetetlenségi törvényjavaslat szerint mintegy önmaguktól erednek. A legfontosabb tehát az a kijelentés, hogy közjogi vagy érdek-összeférhetlenség forog fenn és az a biztosítás, hogy ez a kijelentés minden aggály, minden melléktekintet nélkül mondassék ki. Csak néhány nappal ezelőtt fordult elő hasonló helyzet egy másik, általános választások által éppen ujonnan alakult parlamentben.

A bolgár szobranje igazoló bizottsága Petrov tábornok, volt miniszterelnök és hadügyminiszter mandátumát érvénytelennek akarta nyilvánítani, mert Petrov nyilvános építési vállalkozó lenne s mint ilyen a kormány jóakaratótól függne. De azonnal felemelkedett Kaavelov mostani miniszterelnök és a megbízólevél igazolása mellett érvelt azzal, hogy Petrov tábornok előkelő gondolkodása és szeplőtlen tisztessége minden kételey fölött áll és hogy mindenkire nézve nagy megtiszteltetésnek kell tartani, hogy ezzel a gazdag szakismeretei által is kintű férfiúval együttműködhetik. Erre egyhangulag igazolták a mandátumot. Magyarország persze nem Bulgária és a jövő parlamentben is bizonyosan lesz Petrov tábornokkal egyenlő értékű emberünk elegendő

számban, úgy hogy egyetlen mandátum miatt sem fog kellenni a törvény célzatát megkerülnünk vagy kijátszanunk. De az említett tény, mely Bulgárián kívül is előfordulhatott volna, amint ott igen tiszteletreméltó motivumokból előfordult, szigorú bizonyíték arra, hogy az összeférhetetlenségi törvény végrehajtásának kezesége főképpen a judikaturában van.

Ezért nyilatkoztak a bizottságban a legalaposabb jogászok oda, hogy ők az érvényben levő, 1875-iki törvény nyelv is megelégednének és e törvény lényegén, Széll Kálmán meggyőző és a helyes mértéket meghatározó magyarázatának megfelelőleg, az új szövegében sem mentek túl, ha teljesen részrehajlatlan fórum állítatnék fel. Ilyen fórumnak azonban csak a kuriát akarták elismerni. Nemcsak azért, mert a kuria választási ügyekben különben is bírósággal fog eljárni, hanem azért is, mert az összeférhetetlenségi törvény eddigi magyarázatát és alkalmazását, mint a parlamenti fórum gyakorolta, nem tartották egyenlőnek és elfogulatlannak és a közvélemény hangos szóval követelte a törvény revízióját és a közbizalmatlanságot csak a kormánytól független s ezért befolyásolhatlan bíróság ítélete száműzheti.

De éppen mert választási ügyekben, melyek pedig a legfontosabb politikai ügyekhez tartoznak, a kuriának kell döntő ítéletet mozdania, ama bajnak szándékolt megszüntetésével, hogy az összeférhetetlenségre vonatkozólag pártos ítéletek keletkeznek, sokkal nagyobb és veszedelmesebb baj teremtetnék az által, hogy itt is a kuriára bizzák a kizárólagos döntést. Mert ezzel a szabad joggyakorlatnak és jogfejlődésnek legmagasabb tényezője a politikai tüzelmekbe sodortatnék. De ezenfelül az sem járja, hogy a parlament a nemzet által neki ajándékozott felségjogo-

kat, melyek szinte konstitutív elemei politikai hatalmának, elidegenítse, hogy magának szavazzon bizalmatlanságot és önrendelkezési jogát a kuria gondnoksága alá helyezze. Kuria-e vagy parlamenti jury? volt tehát a kérdés a bizottságban és a kuria hívei nem álltak csupán az ellenzék tagjaiból.

Persze figyelembe lehetett volna venni mind a két nézetet egy közvetítő javaslat által, mely szerint adott esetben kuriai bírakat és képviselőket, egy negyedrészt a három negyedrészhöz való arányban, a szükséges póttagokkal együtt, sorsolnának ki, kik együtt egy képviselő elnöklete alatt lennének a bíróság, melynek elnöke azonban sem nem szavazhat, sem nem dirimálhat, hogy minden körülmények közt lehetséges legyen a tiszta ítélet. A tisztesség dolgában és ezek közé tartozik az inkompatibilitás is, nem szabad, hogy létezzék a „non liquet“. De miután közvetítő javaslatot nem tettek, a bizottság többsége az igazságügyi miniszter meghallgatása után a jury mellett nyilatkozott.

Az oly igen szurós ügyet, mely a Házban alkalmasint csak egy, a krakélerségre mindig kész töredéket izgat hosszabb vitára, érdemben immár elintézték. A főérdemet benne Széll Kálmán miniszterelnöknek kell odaítélni, ki a szükséges nyugodt és engesztelékeny hangulatot minden pártban felkelteni és a zavaroktól megóvni tudta. Ujra bebizonyította ezzel, mily feltétlenül lehet számítani az ő ígéreteinak teljesítésére és hogy magas erkölcsi nézeteinek megfelelően, feltétlenül tiszta választásokból eredő parlamentet akar adni az országnak, jogos önbecsüléssel, magas nemzeti felelősség-érzettel teltet.

A „TORONTÁL“ tárcája.

A költő.

Egy kellemes nyári délután találkoztak a „Pitypaty“ hoz címzett mulató kertben. A szép asszony barátai társaságában ült, az árnyékos gesztenyefa alatt. Dobai Sándort kergette az unalom. Talán attól akart szabadulni, mikor oda tévedt. Nem vette mindjárt észre a társaságot, melyben az urak többnyire ismerősei voltak. — Hihetőleg arról a költői dicsőségéről álmodozott melyet a kritika előlegezett „Vad virágok“ című kötetbe megjelenése alkalmából. Egyik, tekintélyes hírből álló kritikus „figyelemre méltó tehetség“ nek nevezte, s arról biztosította a közönséget, hogy a fiatal író munkáit érdemesnek tartja a részletes méltatásra is.

Nem osoda hát, hogy ha Dobai a Parnassus legmagasabb csúcsáról ábrándozott.

Kelemen Gyurka, a kit pajtásai — bizonyos ártatlan okokból — „jó pipá“ nak nevezték, észrevette az egyedül andalgó költőt.

— Szervusz Sándor. Ide, ide. Van még számodra hely!

Azután a pincéreknek rendelkezett.

— Széket és poharat!

Megtörtént a bemutatkozás és Dobai helyet foglalt a társaságban. Kelemen sietett tölteni:

— De már erre iszunk! Fenéig poétám!

— Ugy? — mondá a szép asszony, —

Dobai ur költő? Röstelkedve kell bevallanom, hogy az irodalomban nem vagyok elég járatos.

— Többnyire álnév alatt ír a kópé, jegyezte meg Kelemen Gyurka. Hát Berki Andor sem ismeri?

— Pardon! Berki Andor?! A modern...

majd azt mondtam seccasiós — versirő... Oh igen... annak az urnak a verseit ismerem, de a költőhöz most van szerencsém először...

Dobai a fejét hajtogatta:

— Kérem, nagyságos asszonyom...

— Tehát egy eleven poéta! El se hinném, ha nem mondanák Tudja uram, mi nők rendelkeznek a poétákról valami ideális képet alkotunk. Ugy képzeljük, hogy azok nyulánk, karsu alakok, érdekes, sápadt arccal, méléző kék, vagy villogó sötét szemekkel, melyekből a szenvedély tüze lobog ki. Kissé hosszú hajat viselnek, világos gesztenyebarna, vagy koromfekete színben, a merészen domborodó homlok felett. Végül szerfelett ideálisok s a platói szerelem sorvasztó bánata állandóan győzri lelküket...

Dobai kényelmetlenül feszengett a széken. Ugy tetszett neki, hogy a szép asszony gunyolódik s ezalatt áthatóan vizsgálta külsejét, a melyik nem pászolt szőről szóra, az elmondott recipéhez. Elhatározta, hogy nem marad adós a felelettel. Megvárta, míg Kelemen Gyurka erre is ivott egyet s aztán így szólt:

— Azok a poéták asszonyom, a kiktől képzelődni méltóztatott, a kihalt őslények közé tartoznak. Valamit hallottam is róluk. Beszélnek, hogy Apollótól származtak, ambróziát ettek, nekért ittak, harmatban fürödtek s holdsugaras éjeken, regényes várak ablakai alatt, aranyhajú kisasszonyoknak, epedő zokogás kíséretében egy szál gitárral szerenádokat adtak. Vagy elvonultak a szent berkek és narancs-ligetek illat özőnébe, hol csevegő nympfák, kacér bayadérok társaságában mulatoztak. Megittasultak a szerelem mámorától, usztak a kéjek árjában s szárnyaló Pégázuson száguldozták keresztül a végtelen világot. Es mikor fenéig ütítették a költői győgyör poharát, fényugárból szőtt nyoszolyán, bubájos Syrének hangjai mellett elszerűltek...

— De már erre — kiáltotta Kelemen Gyurka...

— Ne igyék még, csitított a szép asszony.

Dobai folytatta:

— Hanem ez régen volt. Azóta az epedő aranyhajú kisasszonyok, a bájos táncu bayadérok és a kacagó nympfák, — szép modern asszonyokká változtak, akik a tündériesen hiányos mez helyett, sok izléssel készült s ingerlően tapadó selyem ruhát viselnek s karsu lábikráikra az indiskrét szándék helyett, elegáns harisnya feszül. Megunták a ligetek balzsamát, mert kellemesebb az egyptomi cigaretta, vagy a havanna illatos füstje s patak csevegésénél, madár fütytyénél edesebb a cigány zene lágy keringője. A nektár csak úgy jó, ha passz és szédít s az ambrózia minden dicsőségét elhomályosítja egy dusan körözött szelet. Nos, ha a költők eszményei itt vannak, cigarettával, boros pohárral a kezükben és félig behunyt szemmel, halkán énekelve verik a taktust s tüzes pillantással ingerlik a vért, — hát akkor mit keresenek a költők a Parnasszuson? Miért legyenek sápadtak, merengő kék szemekkel? Miért epedjenek holdas éjeken? Miért legyenek karsuk, hajlékony termettel, göndör hajuk kidomborodó homlokkaival? Hiszen követniük kell eszményképeiket a modern élet utjain, a hol addig esznek, míg meghiznak; addig isznak a míg elrongyosodnak és addig élveznek, míg megkopaszodnak. Gondolom, a mai költők azért szállítak le az eszmény magaslatáról, mert ideáljaikkal találkozni akartak...

— De már erre iszunk — kiáltotta Kelemen Gyurka s a férfi társaság koccintva emelte magasra a poharát.

Az asszony nem nyult a pohárhoz. Idegesen babrált a melleokrával s a piros ajkaiába harapott. Ugy érezte, mintha Dobai részén lett

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) mindennap reggeli 6 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére kedden és pénteken délután 5¹/₂ óráig; ugyanazon napokon este 6-tól 8-ig urak részére is. A kádfürdő egész nap este 7¹/₂ óráig nyitva marad.

Április 20. Táncestély a kaszinóban.

21. A vörös kereszt-egylet torontálvármegyei választmányának ülése.

— **Áprilisi hó.** A napok óta tartó esős időjárásba némi változatoságot hozott a ma reggel 8-9 óra tájban hulló hó, amely persze azonnal vízzé vált a tulvizenyős talajon, amely a hosszas esőzés következtében ekejárásig átmedvesedett. A rossz időjárást nagyon megérik a kertészek és gazdálkodók, mert ennek következtében a mezei munkák mindenütt szünetelnek.

— **Hymen.** Dr. Hoffenreich Arnold orvos, dr. Hoffenreich Mór marillafürdői igazgató-tulajdonos fia, eljegyezte Leövey Lucia kisasszonyt Budapesten.

— **A villamvilágítási bizottságból.** A városi villamvilágítási bizottság tegnap délután ülést tartott, amelyen dr. Grandjean József polgármester elnöklésével részt vettek: dr. Perisics Zoltán városi főjegyző, O'fal Antal, Napholz Agoston, Kurländer Imre és Szávits Sándor bizottsági tagok. Az ülés egyetlen tárgya volt Beck Gyula villammű-vezetőnek beadványa, amelyben válaszol a multkorai ülésből vele közölt határozatra. E szerint Beck Gyula az 1200 korona pótlékot e címen nem fogadja el, hanem e helyett fix fizetését 4800 koronában kívánja megállapíttatni. Ezenkívül minden egyes bevezetés egy-egy lángja után egy koronát, végül bizonyos évi szolgálatok teljesítése után végkielégítési összeg megállapítását kéri. A bizottság hosszabb eszmecsere után Beck kérésének az első részét, a 4800 korona fizetését elfogadásra ajánlja, mert a városnak teljesen mindegy, hogy minő címen adja a fizetést. A végkielégítésre nézve úgy határozott, hogy az csak akkor jár a villammű vezetőjének, ha esetleg a város a villamműveket eladja. Ebben az esetben öt évi szolgálat után egy, tíz évi szolgálat után két évi összjárulékával felérő végkielégítésre lenne igénye. A többi kívánalmakat nem tartja teljesíthetőnek a bizottság. Ez a határozat közölte Beck Gyula villammű vezetővel, amire irásbelileg kell felelnie. Ezután még egyszer összeül a bizottság és akkori végleges megállapodásait a közgyűlés döntése alá terjeszti. Mivel előreláthatólag erre több időre van szükség, éppen ez okból a hétfőre, f. hó 22-re tervezett városi rendkívüli közgyűlés elmarad.

— **Csöd.** A nagybecskereki kir. törvényesék Wisc h Ferenc nagybecskereki bejegyzett fűszerkereskedő ellen a csödtöt elrendelte. Csöd biztos Selymessy Sándor; tömeggondnok dr. Schlesinger Mór, helyettes tömeggondnok dr. Stern Lázár. Bejelentési határidő f. évi május 15-ke; a felszámolási tárgyalás f. évi június 1-én lesz.

— **Torontálvármegye kórházi bizottsága** tolyó évi április hó 29-én délelőtt 10 órakor az alispáni kisteremben ülést tart.

— **A közpénzek elhelyezése.** A közpénzek elhelyezése dolgában igen fontos rendeletet küldött most Széll Kálmán belügyminiszter a törvényhatóságoknak. Az eddigi gyakorlat tudvalevőleg az volt, hogy a törvényhatósági bizottság névszerint való szavazás útján határozta el, hová helyezték el a közpénzeket? E határozatot a belügyminiszterhez terjesztették föl jóváhagyás végett. Most a belügyminiszter a törvényhatóságoknak küldött leiratában meg-hagyja, hogy jövőre az ilyen határozatokat ne is terjeszszék föl hozzá, mert e felügyeleti jogáról lemond. Ezentul tehát a közpénzek elhelyezéséért a vagyoni és erkölcsi felelőség egyedül és kizárólag az illető törvényhatósági bizottsági tagokat fogja terhelni, ami eddig is így volt ugyan, de a belügyminiszter e legújabb rendelete által még inkább kifejezésre jut.

— **Rezervisták.** Hétfőn, f. hó 22-én vonulnak be a 29. gyalogezred tartalékosai, szám szerint mintegy ezren, a tavaszi fegyvergyakorlatokra. A bevonult legényesség a város tulajdonát képező kincstári erdő mellett fekvő barakokban nyer elhelyezést. A város hatósága a szükséges előintézkedéseket megtette.

— **Az eltűnt huszárkapitány.** Pálffy Rajner gróf, a cs. és kir. 3. Hadk. huszárezred nagy kikindai osztyálynak eltűnt kapitányáról egy könyvomatos újabban a következőket jelent: Gróf Pálffy Rajner huszárkapitány szabályszerűen lemondott a hadseregben viselt rangjáról s csupán azon időre, a mig lemondását a felsőbb katonai hatóság elfogadja, utazott külföldre, a Rivierára. Hogy mennyi időssága maradt hátra, azt még nem állapíthatják meg, mert a család képviselője most tárgyal a hitelezőkkel.

— **Öngyilkos földbirtokos** Heinrich Dezső földbirtokos öngyilkosságáról újabban a következőket írják lapunknak: Heinrich Dezső az utóbbi időben feltűnő buskomorságot észlelt. Visszavonultan élt dragoesti birtokán, kerülve a társaságot és csak nagy ritkán ment be Temesvárra vagy Buziásra, hol testvérei és rokonai laktak. A szerencsétlen ember abban a tévhitben élt, hogy agylágyulásban szenved. Ez adta kezébe a gyilkos fegyvert. Kedden bement Buziásra, meglátogatta rokonait és halva találta szobájában. A forgópisztoly, melylyel kioltotta életét, mellette feküdt. Halántékán lösebb tátongett. A jelek után ítélve, még este követte el az öngyilkosságát. Az asztalon feküdt öccséhez, dr. Heinrich Arpad tb. főszolgabíróhoz intézett levele, melyben érzékeny bucsút vesz tőle és tudatja, hogy azért

öltö meg magát, mert félt, hogy az agylágyulása borzalmait kell átélnie. A közbecsülésben állott férfiú tragikus kimulta osztatlan, benső részvétet keltett Buziáson. Családját mélyen megtörte halála, mert rövid idő alatt ez a második halál eset a családban, melynek tagjai ritka szeretettel csüngnek egymáson.

— **Megölte a villám.** Szerb-Csanádon, mint a „Felső Torontál“ írja, kedden délután öt és hat óra közt óriási vihar dühöngött. A szél fákat csavart ki és néhány háznak elhordta a tetejét. Háromnegyed hatkor pedig Viasity Vince házába beütött a villám, amitől az egész ház lángba borult. A házban Viasity felesége tartózkodott éppen akkor két gyermekével és az egyik három éves leánykát a villám megölte. A másik gyermeket is úgy megosapta a villám, hogy azonnal összeesett. Az anyának szerencsére nem esett baja. A megrémült anya segítségkiáltásaira odafutott a falu népe és a tüzet eloltották. A villámtól sujtott gyermekeket dr. Korek József községi orvos vizsgálta meg, aki a leánykánál csak a beállott halált konstatálhatta. A fiúcskát sikerült életre hozni, de életben maradásához nincs remény.

— **Gőzgépezők képzése.** A kereskedelmi miniszter — mint a hivatalos lap közli — az iparfelügyeleti és kazánvizsgálati szolgálat egyesítése alkalmával a gőzgépezők és kazánfűtők képzésére eddig fennállott vizsgálati bizottságokat megszüntette s egyidejűleg az iparfelügyeleti kerületek székhelyein új vizsgálati bizottságokat létesített. A vizsga iránti kérvények a kerületi iparfelügyelőhöz, a nagybecskerekiek és torontál-megyeiek részéről a temesvári iparfelügyelőhöz intézendők.

TÖRVÉNYSZÉK.

§ Bigámia. Már a mult esztendőben ki volt tűzve Czitrom Adolf kettős házassági ügyének tárgyalása; azonban az akkor megidézett első feleség meg nem jelenvén, a tárgyalást el kellett napolni. A rövid tényállás a következő: Vádlott, Czitrom Adolf, 33 éves, tiszalöki születésű, jelenleg hitközségi előimádkozó Módoson, a saját beismerése alapján még 1887. szept. 6-án házasságra lépett Hajdu Doroghon Heisz Rózával. Ezt a házasságot az orthodox zsidóritus szerint nem sokára fölbontotta Munkácson, ahol az ottani rabbi és két tanu előtt „get“ et, vagyis elbocsátó levelet adott feleségének. Torontál-megyébe kerülvén, Nagybecskerekre újra házasságra lépett 1891-ben Steiner Rozáliával, aki előtt legény embernek adta ki magát.

A btkv. 251. §-ának 2 ik bekezdése szerint minősülő kettős házasság büntette miatt került Czitrom Adolf a nagybecskereki törvényszék

volna a győzelem. Ez bántotta hiuságát s nyomban megtorlásra gondolt.

— Egy kis mérget adok neki, de mézzel, suttogta magában, aztán a költőhöz hajolt:

— Haragszik?

— En? Ugyan miért?

— Annál jobb! Így megmondhatom, hogy önt...

— Nos, nos...!

— Hogy önt érdekes embernek találok!

— Gonyolódik?

— Van is eszembe! Eddig a verseiért, most önmagáért tetszik nekem!

Dobainak hevesen kezdett verni a szive. Ennek a vallomásnak valami édes varázsa volt, ami izgatta a lelkét.

A társaság egy európai háboru eshetőségeit mérlegelte s esalatt zavartalanul beszélgettek. Dobai hangja reszketett.

— Most már igazán sajnálom, hogy nem hasonlítok egy ideális költőhöz.

Es én azt sajnálnám, ha más volna, mint a milyen.

A költő már vergődött a kivetett hálóban. ... Az alkonyati szellő meglebbent. A virágzó ákácsok lassan bölöngattak s a lennebb elterülő park jázmin bokrairól erős, kábitó illat szállt a levegőben. ... Az asszony sötét szeméit fel-emelte, mintha szálló gondolatait követné tekintetével.

— Mire gondol? kérdezte Dobai.

— Abrándozom. A lég balzsama, az alkonyat felhomálya édes hangulatot kelt lelkemben.

— Szokott abrándozni?

— Soha! De ma...! Mintha ez a ma szebb volna a tegnapiánál. Mintha életem sivar, szürke, unalmas sivatagában, ma egy virágos, illatos

oázra bukkantam volna. Olyan érzélem ez, mint mikor sok, sok rideg önző teremés között az ember egy szinte barátra lel. Még nem tudom, igaz-e? Nem csalódom-e, csak sejtetek, de ez a sejtélem boldoggá tesz.

— Hiszen a barátságban?

— Olyan igazán, mint a milyen őszintén mondom most önnek: barátom, édes jó barátom!

Apró, fehér keze végig csuszott a Dobai karján. A költő úgy érezte, mintha delej-áram nyargalna végig idegein, a puha kéz meleg érintésétől. Tekintetét az asszony arcára emelte, a hol két sötét szempárból bűvös, igéző sugár ragyogott feléje...

Dobai mikor otthon, egyedül ült csendes szobájában, akkor is nagy költői rendetlenséget érzett az agyában. A szerelem gyorsan jött, mint a vihar és egyre háborgott lelkében. Vajjon szeret, vagy csábit? gondolta magában. Meg kell tudnom! Felállott és nagy léptekkel mérte keresztül-kasul szobáját. Majd az íróasztalához ült. Azt hitte, hogy vulkánikus erővel tör ki belőle a gondolat. Dehogy tört! Csak alaktalanul kóválygott benne. Nem kapott méltó szavakat annak a hatásnak a festéséhez, melyet ez a tüneményes asszony gyakorolt reá. Még álmából is felriadt, mintha lidérenyomása volna. Két napig fekezte a szenvedélyes vágyait, melyek az asszony látogatására csábitották. Harmadik napon aztán felkereste.

Az obligát szólásformák után az asszony kezdett a faggatáshoz.

— A rokonszenv hozta ide?

— Oh sokkal több.

— A barátság?

Dobai zavarba jött attól, a mit mondani akart, de mikor a bűbájos, a bátorító mosoly

reá sugárzott a legszebb ajkáról, többé nem habozott:

— Nem is barátság az asszonyom, a mit érzek. Nem, Nem! Ez maga a szerelem, mely, a mióta láttam önt, gyötrő tűzzel emészté lelkemet.

Az asszony hirtelen megkapta a költő kezét, közelebb vonta magához és suttogással halt el ajkán a szó, a mint mondá:

— Lassan, lassan! Meg találják hallani! Pedig csak enyém, egyedül enyém e drága vallomás.

Dobainak úgy tetszett, mintha hallaná a szive verését, érezné a vére forróságát. Az asszony kezét ajkaihoz emelte és szenvedélyes, forró csókokkal halmozta el...

Ettől a naptól kezdve csaknem mindennapos vendége volt a költő a szép asszony szalonjának. Akaratának nem volt többé ura, szive vezette ebbe a mámoros, ebbe a részegítő szerelembe. Kihalt számára a világ minden élvezetével, csak ez a gyönyör tartotta lábba minden idegét.

Egy napon így szólt az asszony:

— Ugyan Dobai, micsoda csunya nyírott haja van magának. Egy költő fűrtök nélkül.

Es a költő alig várta, hogy dus haja poetikus rendetlenségben omolják homlokára.

— De édes barátom — szolt más alkalommal az asszony — maga annyira modern hangon versel, mint egy jó üzletember.

Es Dobai ettől fogva a milói Vénust emlegette — fűszerezve az angyalok karával.

— Ki nem állhatom a pipa fűstöt — szolt egy napon a szép asszony.

Es a poéta illatos cukorkákat szopogatott, reggeltől estig.

Egy olyan nyári este volt épen, a mikor a költők azt írják, hogy a nap bibornosozolyában pihenni tért. Dobai egy szerelemről és frázis-

elibe, és ez ügyben tegnap tartották meg a vég tárgyalást, amelyre megjelent az első feleség, Heisz Róza is.

Felek és tanúk kihallgatása után dr. Wiedorn Adolf kir. ügyész vétkesnek kéri kimondatni vádlottat a kettős házasság vétségében; mert jóllehet, a „get“ a zsidó ritus szerint ki lett adva az első asszonynak, de dr. Klein Mór főrabbi szakértő véleménye szerint ez magában nem volt elegendő, mert a válási processzust a polgári hatóság előtt is le kellett volna folytatni. Ilyent azonban vádlott produkálni nem képes, sőt egész védekezése csak annyiból áll, hogy azt gondolta, hogy elegendő a „get.“ Rossz-hiszemőségét igazolja vádlottnak, hogy a második házassága alkalmával a rabbi előtt nőtlennek vallotta magát, amidőn tudva hazudott.

Dr. Pollák Győző védő azzal kezdi beszédét, hogy nem mindennapi esettel állunk szemközt. Bíró el nem bírhatja igazságosan ez esetet anélkül, hogy figyelembe ne vegye a felvidéki sötét odukat, ahol állandó szokás, még pedig erősebb, mint az írott törvény, hogy a „get“ kiadása a válás jghatályával bir. Nekünk házassági törvényünk csak 1894. óta van. Azelőtt a zsidók házassági törvényét nem szabályozta más, mint az 1863-iki nyílt parancs. A Munkácsan kiállított „get-levél“ eldönti ezt a bűnpört, mert az orthodox törvény szerint a rabbi két tanu és a jegyző előtt állította ki. Felmentendő védenca már csak azért is, mert gondatlanságból bigámiát elkövetni nem lehet és a jelen esetben hiányzik a legfőbb kriterium: a szándékosság. Mivel pedig az eset jóval az 1894-iki törvények hatályába lépte előtt történt, kéri védenca felmentését.

Vádlott a maga védelmére fölhozza, hogy 20 éves koráig még irni-olvasni sem tudott, és csakis bochersége idejében tanulta meg ezeket. Magasabb intelligenciájáról tehát szó sem lehet, hisz az előtt zsidó, majd terménykereskedő volt s csak nemrégiben lett előimádkozó.

A bíróság Duka László kir. táblai bíró elnökelete alatt, Polgár Sándor és Selymessy Sándor szavazó bírákból állva, védő érvelését téve magáévá, vádlottat a vád és következményei alól felmentette, amiben a kir. ügyész is meg nyugodott.

§ Pofonok az állomáson. Szüle Géza karlovai állomási felvigyázó tiz koronával tartozott Beslin Sándor szintén karlovai lakosnak. Ez utóbbi mult évi október 5-én megjelent a karlovai perronon, ahol Szüle Géza épen az érkező vonatot várta és itt botrányos módon követelte a tiz korona visszafizetését, amit midőn

től duzzadó verssel lépett az asszonyhoz. Illatos volt, mint egy guvernant és borzos, mint egy kazal.

— Engedje, hogy felolvassam.

Az asszony mosolygott és büszkén emelte fel fejét, mint egy győzedelmes Cézár.

Mikor a költő „állás“ ba helyezkedett és páthosszal remegő hangon szavalt versét — egyszerre hangos kacagással szakította félbe:

— Milyen pompás, milyen nagyszerű! Ez a költői frizura, ez az „állás“, ez az érzélgés, ez az illat... Még csak egy gitár és holdvilág kell s aztán előttem áll az a költő, aki ön szerint a kihalt őslények közé tartozik...

Dobainak torkán akadt a szó. Beszélni akart, de nem jutott semmi az eszébe. Szinte megdermedt a gunyos kacagás hallatára.

E pillanatban vendégeket jelentettek.

Dobai olyan mozdulatot tett, mint a ki távozni akar.

— Maradjon. Jól fog velünk mulatni.

A költő lelke szét volt már tépve. Mialatt a vendégeket fogadta az asszony, észrevétlenül surrant ki és rohant a lakására. Egy verscsomag hevert az asztalán. Ebből a lázas szerelemből született valamennyi. A költő megragadta:

— Rongy! rongy! — kiáltott és szilaj harraggal szórta szét.

Nem tudott már nyugodtan maradni. Elment a vendéglobbe, a hol Kelemen Gyurkát találta.

— Szervusz öregem — kiáltott Gyurka. De már erre issunk.

A költő barátjára hajtotta fejét és lassan sőhajtott.

Ha le tudnám inni, ha el tudnám altatni...

A cigány nótába kezdett és Dobainak könybe borulva csillogtak a szemei.

Sebesi Samu.

az adós megtagadott, Beslin Sándor öklével hasba ütötte Szüle Gézát. Midőn aztán Szüle elexpediálta a vonatot, betért az irodába. A kérelhetlen hitelező ide is utána ment és iszonyu káromkodás közepette újólág követelte a pénzét, Szüle Géza kifizette hitelezőjét és felhívta, hogy azonnal távozzék az iroda helyiségéből, különben kifogja dobálni. A még mindig dühöngő Beslin erre alaposan arcul ütötte Szüle Gézát, és aztán becsapva maga után az ajtót, szitkok közt eltávozott. Szüle Géza a becsatolt orvosi látlelet szerint a pofon következtében 8 napig gyógyuló sérülést szenvedett. A btkv. 165. § ba ütköző és a 169. § szerint minősülő hatóság elleni erőszak vétségeért került Beslin Sándor a nagybecskereki törvényszék elé, ahol a tegnapi megtartott végtárgyaláson a fentebbi tényállás a tanúk egybehangzó vallomása alapján beigazolást nyert, a bíróság Beslin Sándor 58 éves karlovai lakost 500 korona pénzbírságra ítélte. A felek valamennyien megnyugodtak az ítéletben, amely e szerint jogerős.

Színház és irodalom.

* A Magyar Színház Leszkayé. Szerdán délelőtt dönt el a Magyar Színház bérbeadásának már oly régóta vajudó kérdése. A színház részvényesei ugyanis számolva az intézet zilált anyagi viszonyaival, elhatározták, hogy a színházat bérbeadják s e célból nyílt pályázatot hirdetnek. A pályázat határidejéig Kövessy, Leszkay, Krecsányi sziniszagatók, továbbá Szapary Pál gróf és Bárd Ferenc zeneműkereskedő küldötték be ajánlatokat. A színház részvényesei Hegedüs Béla elnökelete alatt ülést tartottak, a melyen 16 szavazattal 8 ellen elhatározták, hogy a színházat hat évre Leszkay András aradi sziniszagatónak bérbe adják.

* Zempléni Árpád. A napokban egy új könyvet hozott számunkra a pósta. Nagy, szép és olcsó könyv ez, olyan a milyenekhez Zempléni Árpád szoktatta a magyar olvasó közönséget. Ez az új munkája verses lírai regény. A magyar bohémvilágban játszik. Hősei Eneasz festő és Didó, a „Kárhágó városához“ címzett bormérés tulajdonosnője. Szerelmük derűs-borus története a regény tárgya. S mint aféle szerelmes regény, legnagyobb részét lírai versekből van összeállítva. Hatalmas nagy képek, viharos szenvedélyek s végzetes gyász váltakoznak benne. Rendkívül érdekes és minden ízében eredeti munka Zempléni „cigány regény“e. Az érdekes tartalmat nagy szép műmelléklet emeli, melyeket Tóth István, ösmert kiváló szobrász készített a könyvhöz — illusztrációkban. Eneasz és Didó domborművi arcképe, a Kárhágó kocsmá bejárata és Didó siremléke ez a négy szoborkép. Nagyon sikerült valamennyi. Ez az első eset, hogy magyar könyvet szobrász illusztrált. Remélhetőleg e jó példának számos követője akad majd az illusztrálás ez új módjában nemsokára. A 200 oldalas vastag kötet bolti ára 2 korona; azonban előfizetés útján is kapható még a sz. r. néli (Budapest, IX, ker., Cucor-uca 8. sz.) egy koronájával. Páratlan olcsóság. Melegen ajánljuk.

TAVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április 19-én.

Budapest, április 19. (A „Torontál“ ered. táv.) A képviselőház mai ülésében folytatták az Adria-javaslat részletes tárgyalását.

Meszlény Pál és Polónyi Géza-nak a javaslat elleni felszólalásai után Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter jelentkezett szólásra, amidőn az ellenzék nagy lármát csapva, megakadályozni igyekezett a szólásban. A miniszter nagy bajjal végül kijelentette, hogy csak személyes kérdésben kíván szólni, mire a zaj lecsendesedett. A miniszter aztán rövid felszólalásában Polónyinak egyik téves állítását igazította helyre.

Az ülés tovább folyik.

A király Budapesten

Budapest, április 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A király ma reggel a fővárosba érkezett.

Badeni redivivus.

Budapest, április 19. (A „Torontál“ ered. táv.) Lembergől jelentik: Badeni gróf, volt osztrák miniszterelnök, aki bukása óta teljesen visszavonult a politikától, újra aktív szerepet akar vállalni.

Öngyilkos katona.

Budapest, április 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Győről jelentik: Szép Kálmán, a 19. gyalogezred közlegénye szolgálati fegyverével szíven lötte magát. Szép Kálmán szakaszvezető volt, de valami dolog miatt ledegradáltak és fogházba küldték. E fölötti bánatában lett öngyilkos.

A pestis

Budapest, április 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Fokvárosi jelentések szerint a Fokföldön a pestis ijesztő módon terjed. Legujabban Port-Elisabeth-ben is kitört.

Határidő-üzet.

Budapest, ápr. 19. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Kielégítő kínálat mellett a vételkedv is emelkedett. Az árak szilárdak maradtak. Déli zárlatkor a határidőüzletben a következő jegyzések történtek:

Buza májusra	7.57—7.58
„ júniusra	7.61—7.62
„ őszre	7.73—7.74
októberre	7.70—7.71
Rozs őszre	6.66—6.67
Zab őszre	6.68—6.69
Tengeri májusra	5.23—5.24

KÖZGAZDASÁG.

Ingatlanok forgalma.

Nagybecskerek város területén 1901. évi április hó 12-től április hó 18-ig terjedő időszakban a következő ingatlanváltások történtek:

Kovács József tulajdonát képező 2380 öi. sz. házat és házhelyet megvette Kovács Erzsébet 1079 koronáért.

Schwan János tulajdonát képező 10 hold 834 négyszögöl szántóföldet megvette Weiterschan Jakab és neje Schwan Éva 6000 koronáért.

Czvetkov Danica tulajdonát képező szérüs kertet megvette Laletin Dusan 100 koronáért.

Piaci árak.

Hivatalosan feljegyeztek a Nagybecskereken, 1901. évi április hó 19-én megtartott heti vásár alkalmával:

Buza 50 kilogramm	6.80 korona
kétszeres „ „	6.10 „
rozsa „ „	6. „
árpa „ „	5. „
zab „ „	5.50 „
kukorica új „ „	4.90 „
repce „ „	10.80 „
széna I. „ „	2.80 „
„ II. „ „	2.50 „
szalma I. „ „	1.50 „
„ II. „ „	1. „
burgonya „ „	3.20 „
marhahús I. 1 kilogr.	—96 „
„ II. „ „	—88 „
borjú hus „ „	1.20 „
disznó hus „ „	—96 „
juh hus „ „	—72 „
zsir „ „	1.04 „

Vonatok érkezése és indulása

Nagy-Becskerekre, illetve Nagy-Becskerekéről.

Ervényes 1901. április hó 1-től.

Erkezik:

A nagybecskereki pályaudvarra:

Zsombolyáról: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.

Pancsováról: délelőtt 7 óra 55 p.; délután 5 óra 55 p.

Temesvárról: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.

Verseczről: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.

Alibunárról: este 7 óra 23 p.

Zsombolyáról: (keskenyvágányu vonalon) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.

Budapest—Nagy-Kikindáról: reggel 7 óra 52 p.; délután 4 óra 45 p.; éjjel 10 óra 22 p.

Indul:

A nagybecskereki pályaudvarról:

Zsombolyára: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.

Pancsovára: reggel 8 óra 30 p.; délután 6 óra 30 p.

Temesvárra: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.

Verseczre: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.

Alibunárra: reggel 8 óra 25 p.

Zsombolyára: (keskenyvágányu vonal) reggel 8 óra 53 p.; délután 5 óra 10 p.

Nagy-Kikinda—Budapestre: reggel 5 óra 45 p.; délelőtt 11 óra 49 p.; este 7 óra 05 p.

Meghívó.

A „Rudolfsnádi gőzmalom részvénytársaság” az 1875: XXXVII. t.c. 154. § a értelmében

alakuló közgyűlését

1901. évi április hó 28-án é. 10 órakor Rudolfsnádi község tanácstermében tartja meg, a melyre az igen tisztelt részvény aláírók ezennel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Elnök és jegyzőkönyvvezető választása.
2. Alaptőke aláírásának eredménye és befizetés.
3. Alapszabályok megállapítása.
4. A társaság megalakulása iránti határozathozatal.
5. Igazgatóság és felügyelő-bizottság megválasztása.
6. Az alapítóknak a 152. §-ban megállapított felelősség iránti intézkedése.

Rudolfsnádon, 1901. április hó 17. é.

384-2.1

Az alapítók.

301. B. v. k. szám 1901.

385-1.1

Árverési hirdetés.

Közírré tétetik, miszerint a tekintetes makói kir. járásbírósnak 1901. évi Sp. II. 1713. számú végzésével megkeresett tekintetes nagybecskereki kir. járásbírósnak 1901. évi V. 382. szám alatt kelt végzése folytán Sándor Ármán makói lakos részére, Szabó Ferenc nagybecskereki lakosnál 21 korona és jár. iránti kielégítési végrehajtás útján 1901. évi március 12. én felülfoglalt 626 koronára becsült butorokból álló ingóknak alperes lakásán Nagybecskereken bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladása 1901. évi április hó 29-ik napjának délutáni 3 órájára tűzött ki az 1901. évi V. 382/2. szám alatt kelt végzés alapján.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, ugy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen

törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kifizetve nincs, miszerint az 1881. évi LX. t.c. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéséig alólirhoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Nagybecskerek, 1901. évi április hó 10-én.

Kiss István,

kir. bir. végrehajtó.

401. B. v. k. szám 1901.

383-1.1

Árverési hirdetés.

Közírré tétetik, miszerint a tekintetes nagybecskereki kir. járásbírósnak 1900. évi V. 1573. sz. alatt kelt végzése folytán Bauer Pál nagybecskereki lakos részére, Molnár Gy. Mihály nagybecskereki lakosnál 200 kor. és jár. iránti kielégítési végrehajtás útján 1900. évi november 30-án felülfoglalt 1524 koronára becsült butorok s ciből álló ingóknak alperes lakásán Nagybecskereken bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladása 1901. évi május hó 4-ik napjának délutáni 3 órájára tűzött ki az 1900. évi V. 1573/5. sz. alatt kelt végzés alapján.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, ugy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kifizetve nincs, miszerint az 1881. évi LX. t.c. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéséig alólirhoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Nagybecskereken, 1901. évi április 12. é.

Kiss István,

kir. bir. végrehajtó.

5952. szám 1901.

Magyar kir. államvasutak. Budapest-jobbparti üzletvezetőség.

Hirdetés.

Értesítjük a t. c. közönséget, hogy a Budapest—L/m. brucki vonalon, Bicske és Szár állomások között fekvő Szár-kitérő állomásunk neve — kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur 6. nagyméltóságának f. évi 85139/V. 1900. szám alatt kelt magas elhatározása folytán — „Szár-megállóhely”-re módosított.

Budapesten, 1901. március hóban.

Az üzletvezetőség

9142. szám 1901.

Magyar királyi államvasutak. Üzletvezetőség Szeged.

Pályázati hirdetés.

A m. kir. államvasutak szegedi üzletvezető sége a saját központi hivatalában, az eszéki és temesvári forgalmi főnökségek központjában, továbbá az alatt megjelölt vonalak területén levő állomások, tüdőházak, osztálymérnökségek, műhelyek és szertárak hivatalos helyiségeiben használatban levő összes szolgálati óráknak, beleértve az éjjeli őrök ellenőrzésére szolgáló Bueck féle ellenőrzési órákat, valamint a pályafentartási közegek használatában levő, a vasutintézet tulajdonát képező M. A. V. jelű nikel remontoir zseborák (a személyzet magán tulajdonát képező zseborák kivételével) 1901. évi június hó 6-ától számítandó három éven át jó karban tartása, szabályozása és javítása iránt ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

A fenti üzletvezetőség területéhez tartozó vonalak a következők:

Szeged—Szeged rökusi, Szeged—orsovai, Szeged—Karlova—nagybecskereki, Valkány—varjasi, Nagykikinda—karlovai, Temesvár, N. sztmiklósi—Temesvár, Buziás-fürdői, Temesvár—báziási, Zsebely—bókai, Vojtek—német-bogsnai, Versec—maros illyei, Versec—Kubin-dunaparti, Román Petre—Pancsova-temespart, Jassanova—aninai, Szeged Rökus—gombosi, Horgos—Ó Beca—újvidéki (Újvidék kivételével), Vaskapu—titeli, Szabadka (vizárolag)—zentai, Baja—Zombor—újvidéki (Baja és Újvidék kivételével), Erdőd—Dálja, Eszék—villányi, (Villány kivételével), Dálja—Bosznia-brodi, Vukovár—borovoi, Vinkovec—indiai (India kivételével), Mitrovica—Mitrovica szavaparti, Ruma—vrđniki, Vinkovec—brčkai, Str.-Vrpolje—samaci, Eszék—Uj kapella—batrinai (Uj kapella—batrinai kivételével), Pleternica—požegai vonalak.

Az egy koronás bélyeggel és „Ajánlat a pályázók jó karban tartása, szabályozása és javítására.” „A m. kir. államvasutak üzletvezetőségének Szegeden” felirattal ellátott, lepecsételt borítékba zárt ajánlatok 1901. évi április hó 25-én déli 12 óráig az alulirt üzletvezetőség általános osztálya főnökénél (üzletvezetőségi palota I. emelet 21. sz. ajtó) vagy személyesen vagy kir. posta útján benyújtandók.

Bánatpénz fejében a bérletre 600, azaz hatszáz korona készpénzben vagy állami letétre alkalmas értékpapirokban a szegedi üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál 1901. évi április hó 24-én déli 12 óráig vagy személyesen leteendő vagy kir. posta útján beküldendő.

Az értékpapírok a budapesti vagy bécsi tőzsdén legutóbb jelzett 14 napnál nem régebbi névértékét meg nem haladó napi árfolyamnak 90% szerinti értékben számítatnak. Készpénzben letett összeg után kamat nem fizettetik. Az ajánlatban a letétel megtörténte megemlítendő ugyan, de a letétről nyert elismervény nem csatolandó.

A szerződési feltételek a nevezett üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályában (I. emelet 12. sz.) a hivatalos órák tartama alatt megtekinthők, miért is az ajánlat tevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik s azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A fentebbi feltételektől eltérő vagy a kitűzött határidőn túl beérkezett ajánlatok, továbbá olyan ajánlatok, melyek táviratilag tételnek s végül olyanok, melyekre nézve az előirt bánatpénz le nem tételét, figyelembe vételét nem fognak.

Az ajánlatok között a választás szabadon a bérösszegre való tekintet nélkül történik.

Szeged, 1901. évi március hóban.

Az üzletvezetőség.

(Utánnyomás nem díjaztatik.)

HIRDETÉSEK

felvételnek e lap kiadóhivatalában.

A trieszti általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) és az első osztrák baleset biztosító-társaság főügynökségétől.

Főügynökségem részére egy rátermett, megbízható, szolid és szorgalmas

üzletszerzőt

keresek, állandó fizetés és jutalékban való részesítés mellett. Kölcsönös megfelelés esetén, az illető egyénre állandó alkalmazás és később a társaság nyugdíj-pénztárába leendő felvétele vár.

Az eddigi alkalmazást és igényeket feltüntető írásbeli ajánlatok hozzám intézendők.

382-3.3

Steinitzer Géza.